

Megjelenik hetenkint háromszor u. m. kedden, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési díj:

Egész évre	12 frt. o. 6.
Félévre	6 " " "
Évnyegyedre	3 " " "
Egy órára	1 " " "

Szerkesztői szállás:

belső szentecze 131. szám.

Kiadó hivatal:

középutca Stein J. könyvkereskedése.

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI LAP.

Hirdetési díj:

3-4 soros garmond sorért 1-ször 7 kr. 2-ször 6 kr. 3-ször 5 kr. s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj.

Hirdetések felvételnek:

Bécsben: Oppelk Alajosnál (Wollzeile 22.) Haasenstein és Voglérnél (Neuer Markt 11 szám.) Pesten: Zeisler M. (Király utca 60 sz.)

Nyilttéri czikkok

sora után 20 kr. előleg beküldése mellett a szerkesztőséghez czimzendők. Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeltetik.

Előfizetési felhívás

„K. KÖZLÖNY”

1869. II-dik félévi folyamára.

Egy évre 12 forint o. ért.

Félévre 6 " " "

Évnyegyedre 3 " " "

Egy órára 1 " " "

Az előfizetési pénzt kiadó Stein Jánoshoz (bel-középutca Stein könyvkereskedése) küldendők, hol a pontos szétküldésről gondoskodva van.

Az előfizetési összegek beküldésénél postai utalványt kérünk használni, mely jutányosabb és kevesebb fáradsággal jár a pecsét alatti küldésnél; így például: 3 frtért 18 krt kell fizetni a feladásnál és 3 krt itt az átvevőnél, holott a postai utalványra 1 darab 10 kros bélyeg ráragasztásával minden ki van fizetve.

Stein János.
a „K. Közlöny” kiadója.

Visszapillantás a lefolyt országgyűlési időszakra.

Pest, júl. 22. 1869.

III.

(B.) Napokig tartott a bírói hatalom gyakorlásáról szóló t. cz. fölötti vita, s miután a baloldal részéről javasolt elhalasztás el nem fogadtatott, — a vita főleg az első foku bíróságok választása, vagy kinevezése körül forgott.

Mondottak a baloldal vezérszónokai oly dictiókat, melyek akármelyik 48 előtti táblabíró szájába bele illettek volna, pedig ugyanazon padokról nem egyszer hallottuk hangsúlyoztatni, hogy az ellenzék a reformkérdésekben nem hagyja magát túlszárnyaltatni.

A Deák-párt e részben is tisztában volt magával, mert tudta, hogy midőn az első foku törvényszékek tagjainak választását megszünteti, egy hatalmas izgatási eszközt ad az ellenzék kezébe; de érezte, mint többség, azon kötelességét is, mely szerint a megrögzött előítéletekkel szembeállni s mihamarabb egy pontos, gyors és részrehajlatlan igazságszolgáltatást létesíteni, első teendői közé tartozik.

Azzal vádoltatott a többség, hogy a törvényhatóságok autonómiáját, per incidens, egyes határozatok s t. czikkek által, rendre akarja megsemmisíteni.

E vád kortesfogásnak tán megjárja, s lehet, hogy azt némely vidéken sikerrel lehet felhasználni, de alapja nincs; mert ezúttal nem volt egyébről szó, mint a közgazdászoknak az igazságszolgáltatástól való teljes elkülönítéséről, minek szükségességét a baloldal részéről sem vonta kétség alá senki.

Ha már ezen elvet elfogadta az ellenzék, akkor lehetetlen bizonyítani azt, hogy az első foku bíróságok választását továbbra is a törvényhatóságok bizottmányai gyakorolhatják, melyek kétségkívül nem egyebek politikai közegeknek.

Ebből önként foly, hogy azt sem bizonyíthatja be az ellenzék, hogy a Deák-párt a törvényhatóságok jogait nyírálja akkor, mikor a bírák kinevezése mellett és választásuk ellen szavaz.

Nem nagyobb sikerrel küzdött az ellenzék, midőn a bírák függetlenségét a választások segélyével biztosítottabbnak állította, mint a kinevezés által, bárha ez állítása támogatására a nép jogainak tiszteletbentartását vetette latba, s a miniszteri mindenhatóság ellen szónokolt.

Vessünk csak egy részrehajlatlan pillantást a közel és távol multban a választásokra, s meg fogunk győződni, hogy a választások alkalmával legtöbbszörre az történik, a mit egyes hatalmas kortesek akarnak. Azt kérdezzük már most: mekkora önmegtartózkodás kellene arra, hogy egy magát hatalmasnak érző pártvezér ne a maga emberét emelje a bírói székbe, ha mindjárt nem is bír a kellő képességgel; s mily jellemzősággal kívánhatná arra, hogy az ily úton megválasztott bíró független legyen azon pártvezérrel szemben, kinek állomását köszönheti.

A mi pedig a miniszteri mindenhatóságot illeti, annak a bíró elmozdíthatatlansága által eleje van véve.

Továbbá azt sem fogja bebizonyíthatni az ellenzék, miszerint a törvényhatósági bizottmányok, kivált ha azok, a mint óhajtanó, kellő arányban democraticus alapokon szerveztetnek, képesebbek lennének a versenyző szakemberek felett ítéletet mondani, mint a miniszter.

Itt akaratlanul eszembe jutnak a régi orvos-, mérnök- s at. választások, melyeknél szintén bizonyítványokkal kellett ellátva lenniük a versenyzőknek; azonban nem ritkán, sőt leggyakrabban nem az aránylagos képesség, hanem a kortesek hatalma döntötte el a választást, nem csekély kárára, sőt néha épen veszedelmére a vidéknek.

H. Gál János képviselő a régi erdélyi választási rendszert hozta fel, ennek alkalmazását ajánlotta, s ezt egy pár lap is felkarolta.

Megjegyzendő, hogy az erdélyi megyei választási rendszer azon hivatalokra nézve, melyek felsőbb megerősítés alá tartoztak, a szabad választásnak alig birt csak színével is; mert a megyéken a főispán jelölt ki minden állomásra, minden vallásból hármat, s így összesen kilencz egyént, ezek közül a megye választott minden vallásból egyet, s ezen háromból nevezett ki a kormány egyet.

Ha már a bírák választását ezen lépéseketek vinnők keresztül, lehetne-e ennek más eredménye, mint az, hogy a valóságos képzettség háttérbe szorulna, a nélkül, hogy a nép egyebet nyerne, mint a választás árnyékát.

A mi az erdélyi királyi kormányzások, azaz: a duodecim virale consilium választását illeti, ez egészen más tárgy. Azok a fejedelmek felelős tanácsosai voltak, s mint ilyenek az országgyűlés által választottak és az által feleltre is vonathattak. Ezek csak addig gyakorolhatták a bírói hatalmat is, míg az igazságszolgáltatás el nem volt különítve, de ma, midőn felelős miniszteriumunk van, s az igazságszolgáltatásnak csak vezetése, nem pedig a bíraskodás maga van a miniszterium kezébe letéve, e példa nem alkalmazható, mert a mi régen az alkotmányos szabadság bástyája volt, az most az igazságszolgáltatás pontos, gyors és részrehajlatlan kezelésének útjában állana.

De különben is az ugynevezett cardinalis hivatalok választása nem annyiban választás, mint kijelölés volt, miután az országgyűlés mind a négy vallásból hármat-hármat jelölt ki, s így összesen tizenkettőt, s ezek közül erősített meg a fejedelmek egyet, tekintettel a szavazatok többségére és a választások arányára.

Általában csodálkozni lehet, hogy a baloldal organumai az erdélyi régi törvényekre hivatkozva, oly jogok fenntartása mellett emelnek szót, melyek a miniszteriális kormányformával s Erdély egygyéalakításával össze nem férnek.

Azonban nincs ok az elcsüggedésre, mert habár valószínű, hogy némely oldalról időről-időre fognak az egyes reformkérdések elébe ezután is akadályok gördíttetni; de a kezdet nehézségein már túl vagyunk, s bizton hiszem, hogy az 1869/72-ki országgyűlés sok üdvös reformot fog életbe léptetni.

Lónay Menyhért

pénzügyminiszter beszéde

a képviselőház július 14-én tartott üléséből.

(Folytatás és vége.)

Megvallom, semminek sem örvelek annyira, mintha az államvagyonból nagyobb jövedelmet vagyok képes előállítani, miután ezáltal az adózók nem terheltetnek.

Midőn az államvagyon jövedelmét elősorolom, szabadjon a t. ház türelmét egy érdekes, reám nézve nagyfontosságú részlet említése végett igénybe venni — egy részlet végett, melynek eredménye egyébiránt az 1869 ki zárszámadásban fog kitünni; s ez az annyit emlegetett temesvári fakérdés: (Általános felkiáltások: (Halljuk! halljuk!))

Sehol annyi visszaélés nem létezett, mint a kincstári erdőségek kezelésénél. Igyekeztem azokat megszüntetni kíméletlenül, s már is négyezerezeve van az államerdőségek tiszta bevétele. De sehol sem volt oly fányas az eredmény, mint a béga-menti erdőségekénél.

Midőn megtámadtattam azon szerződés-miatt, melyet ezen erdők fájának értékesítése végett kötöttem, a ház előtt nyilvánítottam, hogy megköttem a szerződést, mert azáltal hittem ezen erdők jövedelmét, mely 5 évi átlag szerint csak 20,525 forintot tett, legalább meghatszorosozni, azaz: 110,250 frral növelni, tehát legalább 130,000 frra emelni. Azonban az 1868. május 1-től 1869. máj. 1-éig eszközölt eredmény minden várakozásomat felülmúlta; ámbar a szerződés szerinti tűzfamennyiség egészen ki nem vágathatott, az eredmény mégis következő volt: a vállalkozóknak átadott 44,533 öl fa, melyből 30,000 hasábfá, vágás és fuvárber levonása után értéke 188,419 frt 55 kr, 2,604,996 köbláb műszerfa, 260,499 frt 60 kr, 10 ár és hulladék 6,200 frt, mellékjövödelmek 54,930 frt, összesen 510,049 frt 15 kr, levonva ebből a kezelési költséget 63,096 frt, adót és egyéb terheket 37,932 frt, összesen 100,428 frtot, a tiszta haszon tesz 409,621 frt 15 krt. (Zajos helyeslés.)

Tehát az előbbi 20,512 frt átlagos jövedelem meghatszorosztatott. (Hosszu élénk helyeslés.) Az általam kitalálta helyezett 110,240 frt jövedelem-szaporulat helyett pedig volt 389,096 frt szaporulat; s ezen egy erdőség, mely a kincstári erdőknek alig 1/5-ét teszi, sokkal többet hozott, mint a pénzügyminiszteri teendők átvételét megelőzőleg 5 évi átlag szerint az összes erdőségek hoztak, melyek csak is 291,430 frtot jövedelmeztek. (Élénk éljenzés.) A műszerfa két évi vágásból lévén értékesítve, az ezután következő évek jövedelme rendszeren 100,000 frral kevesebbre számítható; noha másrészt az első évre kijelölt vágás-térből 300 hold fejze alá nem került; de jövőre is legalább 300,000 frt jövedelem kitalálta helyezhető.

Nem bántam meg tehát, t. ház, hogy ezen szerződést megkötöttem; de azt bántam volna meg, ha hagyttam volna magamat intimidáltatni, s ha engedtem volna a pressióknak. (Hosszasan tartó éljenzés a jobboldalon.)

Köszönetet mondok a t. háznak, hogy talán az interpelláció keretén kívül megengedő néhány szóval ezen ügy állását megemlítenem; nem kértem volna a tények előadására engedelmet, ha újra meg újra ezen kérdés vádkép nem használtatik ellenemben.

Az abonyi kerület érdemes képviselője ezekből meggyőződhetett, hogy mind az 1867., mind az 1868. d. évben fedezték a bevételekből a kiadásokat.

Ha akarja tudni, hogy állunk a jelen évben, melynek már Isten segédelmével felén túl vagyunk, erről is mondhatok valamit, noha válaszolhatnék neki úgy, mint válaszoltam egy alkalommal magántársalgás közben ezen ház azon egyik legkitűnőbb tagjának, ki az adó-vita alkalmával, aggodva azon következtetéseken, melyek államháztartásunkban mutatkozó deficitből erednek, 12 millió frra tette a jelen évek deficitjét. T. barátomnak azt mondom, hogy miután a jelen évnek nagyobb kiadásai a honvédség fölszerelésének költségeiből erednek, ennek fedezésére pedig felhatalmazta a törvény a pénzügyminisztert, hogy 8 millió 400,000 pénztári utalványt bocsáthasson ki, kérdem: látott-e már ilyen utalványt, és miután nem látott, mert nincs, mindaddig, míg ily utalványt nem látott, nyugodjék meg, mindaddig ne féljen az idei deficitől. (Élénk tetszés.)

Pénzügyi eredményekről a jelen év közepén bajos határozott véleményt mondani. Részemről egy kötelességet látok magam előtt. A törvényhozás elrendelte és nekem érvényesítenem kell, hogy miután a bélyeg és illetékek bekeblezett hátralékainak behajtásából rendelte a ház ezen különbözetet fedezni, erre nézve az erélyes intézkedéseket megtegyem és meg is fogom tenni akként is, mit a t. háznak ezennel bejelentek, hogy a mennyiben ezen illetékek késedelmi kamataiból egy 1/2% nál nem magasabb összegben jutalmazást is kellene adnom, ezen módot is az adótartozás behajtása végett alkalmazásba hoztam.

Minthogy azonban ma — hála Istennek — adósok senkinek sem vagyunk, s minden kötelezettség, melyet a költségvetésben a pénzügyminiszterre méltóztattak ruházni, teljesítve van, mind a közös költségekre nézve, mind az urbéri kötvények kamatainak és törlesztésének fizetésére nézve, s általában bizonyára nem hallottak esetet, hogy a törvényes fizetés megtételében bárhol fennakadás fordult volna elő: ninca ok aggodalomra, s én részemről nem vesztém el reményemet, hogy ha az egyenes adók aratás után jól folynak be, s a közvetett adók az év második felében oly eredményt mutatnak fel, mint az esztendő első felében, ez időn sem lesz deficitünk.

Minthogy a honvédség kiadásai költségei az év második felében fognak folyóvá tétetni, gondos-

kodtam arról, hogy pénztári készlettel bírjak, s erre nézve jelenthetem, hogy a június 30 kán lezárt pénztári állapot szerint a honvédfőszerelesre 2,050,756 frt volt kamatozólag elhelyezve sóbányai utalványokban, melyek mindennap értékesíthetők és a főpénztárban 5,857,240 frt létezik; s a vidéki pénztárak is úgy el voltak látva, hogy a július 1-ső napi nevezetes fizetéseket azok is fennakadás nélkül teljesíthették, még pedig aranyban és ezüstben 1 millió 846,587, papírpénzben 2,944,779 s a többi fémváltópénzben, váltójegyekben, 3 függő számlításban.

A t. képviselő úrnak, ki aggodalmát fejezte ki az iránt, vajjon a bírósági új szervezet költségei nem fogják-e az államháztartásban az egyensúlyt megzavarni és deficitet teremteni, azt válaszolhatom, hogy részemről nem esem kétségbe a magyar állam pénzügyének jövője felett, mert, mint az első költségvetés előterjesztése alkalmával kifejeztem azon nézetet, most is azon meggyőződésben vagyok, hogy miután a közjogi kérdések kiegyenlítése folytán elváltat toher nem ment túl azon, mit megbíratunk, és saját kiadásainknál a takarékoság megtartása mellett a jövedelmeknek biztosítására a törvényhozás van hivatva rendelkezni, — képesek leszünk a háztartásban az egyensúlyt fenntartani. A közjogi kérdések szerencsés megoldása s a következő évek már eddig is meghozták az államháztartásra nézve a kedvező eredményeket; az adóképeség növekedett, minnek legvilágosabb jele a közvetett adók folytonos emelkedése, s hiszem, hogy ha a törvényhatóságok rendezése czélszerűen keresztültvitetik s egyébként is a törvényhozás meg fogja adni a felelős kormányának mind azon eszközök feletti rendelkezhetőséget, melyek különösen az egyenes adóknál és a közvetett adók némely neméinél a törvények pontos végrehajtása czéljából igényeltetnek, s különösen tekintetbe véve azon hasznos beruházásokat, melyek a mult két évben tétettek, s folytonosan tétetnek, a közlekedési eszközöknek nagy mérvben tökéletesítése folytán az állam jövedelmeinek növekedése biztosan előre látható. Nincs tehát ok aggodni, hogy habár a törvénykezési költségek jobb és rendezőbb igazságszolgáltatás tekintetéből növekednének, ezt az állam el nem bírná, s habár a pénzügyminiszternek állása sok nehézséggel jár, mindamellett a magyar pénzügyminiszter bárki legyen az, elmondhatja, hogy miután 3 évig deficit nélkül volt, képes az állam kiadásait fedezni; és remélhető, hogy jövőre is deficit nem fog előfordulni; s most, midőn a ritka esetek közé tartozik, hogy a rendezettebb viszonyok közt lévő államoknál is deficit elő ne adja magát, az ily pénzügyminiszter a szerencsésebb pénzügyminiszterek közé számítható. (Élénk éljenzés a jobboldalon.)

A delegatiók.

Az albizottságok f. hó 17-én értekezleteket tartottak. A tengerészeti albizottság megválasztotta 3 számvizsgáló tagját u. m. Petrovay Ákost, Ciotta Jánost és idősb gr. Zichy Józsefet. Ugyanezen albizottság kiküldötte előadóját b. Kemény Gábort és b. Vécsey József bizotts. tagot (kiszolgált tengerésztiszt), hogy a marina kormány-képviselővel magokat érintkezésbe tegyék, és a még szükséges fölvilágosításokat beszerezzék.

A külügyi albizottság mindenek előtt azzal bízta meg számvizsgáló tagjait, hogy szerezzenek magoknak alapos fölvilágosítást a kormány részéről az 1870. évi előterjesztésben foglalt és a mult két évi megszavazások közti számkülönbség okairól. Csak ezeknek megítélése után fog az albizottság a titkos kiadások rovata fölött tanácskozni s ez alkalommal magát a külügyminisztert fölvilágosítások végett az albizottságra meghívni. A mennyire ma előre látható, hétfőhöz egy hétre a külügyi albizottság be fogja terjeszteni jelentését a teljes gyűlésnek.

A hadügyi albizottságban első sorban szóba jött: vajjon alosztályok választásának e egyes szakmák részére? Rövid eszmecsere után elhatározottat, hogy a teljes albizottság fogja rendre tárgyalni az egész hadügyi budgetet. Ezután általános tárgyalás nyílt, melyben Eber, Wahrmann, Bittó, Zichy Nándor gr., Bethlen Farkas gr. stb. stb. kiemelték, hogy egyelőre az 1868. d. évi követelt utólagos hitel megszavazásáról szó sem lehet, mert a meddig azon évről a zárszámadások be nincsenek terjesztve, addig az albizottság nem képes megítélni, vajjon azon 2,700,000 frt hiány csakugyan az élelmi árak drágulásából eredt, és hogy nem más, meg sem szavazott kiadások folytán támadt-e?

Fölvetettvén azon kérdés: nem kellene-e a vezérelveket megállapítani az egész budget meg-

birálására? Éber példaképen felhozta, hogy a hadügyi előterjesztések, bármily terjedelmesek is a hadsereg elemeinek felsorolása által még távolról sem nyújtanak elég tiszta képet a monarchia valószínű haderejéről; és alig képes valaki az előterjesztett számokból megítélni azt, vajjon az előirányzott létszám, tekintve a politikai, közgazdasági és stratégiai igényeket, csakugyan megfelelő, és vajjon nem lesz állítható-e? — A discussió folytán elismertették, hogy kívánatos, miszerint a kormány pótolja az ily kimutatást egy ordre de bataille föllállítása által.

A pénzügyi albizottságban a kormány képviselői majd négy óráig tartó ülésben fölvilágosításokat adtak az 1868 dik évi pénzügyi kezeléséről, az ugyanez évi póthitel eredetéről, a nyugdíjak ellenőrzéséről, a vámjövedelmi czüst-bevételek miképeni fölszámításáról stb. A nyilatkozatok nagy része helyeslőleg fogadtatott. Bemutatott ez ülésben a legfelsőbb számszék kimutatása 1868. december végéig. Végre kiküldettek Zichy Victor gr., Iváncskovics és gr. Wenkheim Frigyes pénzügyminiszterium ügykezelési actáinak átnézése végett.

Bécs, júl. 19. A magyar delegáció katonai bizottsága, ma tartott előtanácskozásában a fizetések felemelését a II. osztályú századosok illetményéig — helyben hagyta. Az I. osztályú századosok fizetése 1080-ban állapított meg. A fizetések további emelése kitöröltetett. A széna-adagok és mellékjárások igen jelentékenyen lecsökkentek.

A bir. tanács delegációjának költségvetési bizottságban Brestl, orsz. pénzügyminiszter a pénzügyek állását — mennyiben már most lehetőség — eladta. E szerint az 1869-ik év eredménye — az előirányzathoz képest — 6—7 millióval kedvezőbben fogna alakulni. Az 1870. év eredménye — hasonló körülmények és hasonló deficit mellett, ideszámítva a honvédségre és ennek felszerelésére tett több kiadásokat, a vasúttal segélyezésére való több fizetést, és az 1839-ki államadósságra fordított több törlesztést mint közös hányadot — 29 millió deficitet mutat; azonban a czukor- és pálinka-adóból való több bevétel folytán csak 26 millió lesz fedezendő; a vasúttól és az eladásra szánt államjavaknak 1870. jan. 1-én esedékes vételárhátralékából 22 millió folyik be, minélfogva 1870-re csak 4 millió lesz fedezendő, felveendő függő adósság által.

A póhitelnek a katonai helyettesítési alap bevonása és a Glacis n. levő telkek eladása által fogának fedeztetni. — A bizottság a polgári nyugdíjakra vonatkozó szabályzatot Arneht külön-előadónak adta át jelentéstétel végett. Szeredán összehívás lesz a katonai fizetések indítványozott felemelésének elvleges kérdésében leendő határozás tárgyában.

A honvédelmi m. k. miniszterium körrendelete valamennyi törvényhatóságokhoz.

(Folytatása és vége.)

III. Fölszólamlások és tényleges szolgálattal alóli fölmentetés iránti folyamodványok.

Ismételések elkerülése végett legyen elég ezekre nézve csak a D. /- alatti hirdetés ide vonatkozó pontjaira hivatkoznom, megjegyezvén még, hogy a benyújtott folyamodványokat az illető járásbeli közigazgatási főtiszt teendője leendő akként rendezni és kiegészíteni, hogy az első hatósági határozatra hivatott sorozó bizottság minden nehézség nélkül érdemlegesen nyilatkozhatassék.

Az illető járásbeli közigazgatási főtiszt tartozik arról is gondoskodni, hogy a folyamodó okmányai és a folyamodványára nyert határozat, neki hiány nélkül kézbesíttessék.

Ugyanő köteles felfolyamodási bejelentések esetében az okmányokat és netalán írásbeli fölfolyamodványokat az egész sorozó járásból összegyűjtve a H. /- minta szerinti jegyzék kíséretében, az illető törvényhatóság útján a magyar kir. honvédelmi miniszteriumhoz a lehető leggyorsabban fölterjeszteni.

IV. Utazási tervezet.

Mihelyt a törvényhatóság a sorshuzás napjáról értesült, az utazás tervezetét, a mely szerint a mozgósítandó vegyes sorozó bizottságok működni fognak, az illető hadkiegészítési parancsnoksággal egyetértve állapítsa meg; a közösen megállapított határnapokról az illető közigazgatási járásbeli főtiszteket azonnal értesítse: azoknak minél nagyobb kiterjedésben leendő kibírdetése végett, hogy így a sorozás kezdete, tartama, valamint az is közismertté legyen miszerint a megszabott időtartamból hány nap fog csupán a fölszólamlások tárgyalására fordítani? hogy azután e napokon csak fölszólamlások jelentkezzenek és így a közvetlenül következő sorozási tárgyalások lehető legkevésbé szakítottassanak félbe fölszólamlások által.

Ha elkerülhetlenül szükséges: több sorozó bizottságot is lehet föllállítani.

Ha az uti-terv vagy a bizottság száma egyetértéssel meg nem állapítható, e fölül a magyar királyi honvédelmi miniszteriumhoz kell jelentést tenni, mire ez a hadfőparancsnoksággal egyetértve határoz.

Annak meghatározására nézve: mennyi ideig működjenek az illető bizottság valamely sorozási helyen? tekintetbe veendő, hogy a jelen évszakban, napoként 10 órai szakadatlan munka mellett — és pedig reggeli 8-tól délután 1 óráig, és délután 3-tól esti 8 óráig, beleértve a fölszólamlási tárgyalásokat is — átlagosan véve, legalább is 250—300 védkötelezettel el lehet a szabályszerű eljárást végezni.

A törvényrendelete szerint az ideai sorozásnak f. évi szeptember lejártával be kell fejeznie. Minden törekvés igénybe veendő tehát, hogy a törvény e határozatának is elég tétessék.

Az uti-terv legfőképpen f. évi aug. 10-ig a magyar királyi honvédelmi miniszteriumhoz tudomásvétel végett terjesztendő fel.

V. Állítás.

A sorozó bizottságban, a közigazgatás részéről a következők működendek közre, u. m.

- a) a közigazgatási ügyek élén álló törvényhatóság főnök, vagy ennek helyettese;
- b) az illető közigazgatási járásbeli főtiszt (sz. kir. vagy ezekkel egy rangba helyezett városokban, a hadkiegészítési ügyek előadója);
- c) egy megyei, illetőleg városi főorvos;
- d) végre a sorozási hely lakói közül két bizalmi férfi.

A sorozó bizottságok összeállításánál arra kell főtekintettel lenni, hogy azokba oly személyiségek véteszenek be, kik a sorozási eljárás körül kellő tapasztalatokkal bírnak, és a kiknek jellembe biztositólag szolgál a jelen sorozásnak sikeres kivitelére. Ezeknek nevei az illető hadkiegészítési parancsnoksággal és honvédszázolój parancsnokával késedelmek nélkül közlendők. Tekintettel kell lenni továbbá másod sorban arra, hogy oly tisztviselők rendelteszenek a bizottságokba, a kik amugy is utazási általányt buzván, a kincstárnak különös kiadásokat nem okoznak.

Hogy a katonaság és honvédség részéről a bizottságokba rendelendő tagokkal a legjobb egyetértés fog fennállni: annyira a dolog természetéből folyónak tartom, miszerint ezt különösen föl-említeni fölöslegesnek vélem.

A fölülvizsgáló bizottság föllállítása iránti értesítés utólagosan adatik ki.

I. /- alatt mellékeltek az állítási iv mintája. Ez a megkívántó mennyiségben kinyomatandó, hogy belőle a járási főtisztek mindenikének kellő számú példányok küldethessenek, és így lehetővé tétessék, miszerint azok, az állítási laistromot a sorshuzási laistromból, mindjárt a sorshuzás megtörténte után, idejében, azaz: az állítás megkezdése napjáig két példányban elkészíttessék; az egyik példány a sorozási napon az illető hadkiegészítési parancsnoknak vagy helyettesének adandó át, míg a másik saját hivatalos használatra fordítandó.

Egyébiránt a budai egyetemi könyvnyomda oly helyzetben van, hogy a sorozási nyomtatványokra nézve közvetlenül hozzá intézendő minden megrendelésnek jutányosan és gyorsan megfeleljen.

egyebet hallani, mint egy-egy ló nyerését, vagy az örök kiáltását, midőn a bástyákról lehangozott: „Ébren magyar!”

Éjfél utáni 2 óra lehetett, midőn Flatt nyughelyéről egyszerre felpattant s megfogva jobbával bal karját, meresztett szemekkel nézett reánk, míg arca kifejezése arra mutatott, mintha valami erős fájdalmat akarna elűznie.

Epen meg akartam szólítani, midőn nyugodtan ismét leereszkedett, behunyta szemeit és elaludt.

Ez valami bolondot álmodott, mondá az egyik kártyázó, s azzal tovább hívott.

Alig mult egy fertály óra, midőn Flatt megint felült, szemeit kitörülte, s bámulva tekint reánk.

— Miféle ördögös úton jöttetek ti ide? kérdé nevetve, s homlokát és bal könyökét tapintá meg... Ah! kiáltá — tehát mégis csak egy bódító álom volt az!... hol van a tábori kulacs? borzasztóan szomjazom!...

Oda nyújtám a pléh-flaskót, mely máris félig tures volt — kiitta a legutolsó csöppig.

A sorozás menetéről a sorozó bizottság által minden hónap 15-kén és 30 kán bezárólag a magyar királyi honvédelmi miniszteriumhoz a K. /- minta szerint szerkesztendő kimutatás terjesztendő fel.

A védőörvény foganatosítását tárgyzó hivatalos utasítás, mely a sorozás minden ágára és azazal kapcsolatos minden teendőkre kiterjed, aligha fog az ujonczozás tényleges megkezdése előtt sajtó alól kikerülni; a miért is a jelen ujonczozás további folyamatára vonatkozó utasítások a szükséghez képest különlegesen adatkak ki.

Végül hivatkozván a megye (város) közönségének már annyiszor tanúsított hazafias buzgalomára, abbéli reményemet fejezem ki, hogy — dacára a törvényileg meghatározott időszak rövid voltának — a sorozás mégis a törvény szellemének megfelelőleg, pontosan, sikeresen, s egy a népnék, valamint a kincstárnak lehető kimelésével fog végebevitetni.

Ebbéli várakozásom annál biztosabban teljesülend, ha a megye (város) közönsége, az előmunkálatoknak minden mozzanata fölött a legszigorbanban ellenőrökdi; ott, a hol a szükség kívánja, saját hatáskörében azonnal intézkedik, és már eleve oda igyekszik hatni, hogy a törvénytelül távollevők száma minél kevesebb legyen, és hogy a védkötelezetteknek utlevek csak a legsürgösebb szükség esetében adassanak.

Budán, 1869. évi július hó 6-kán.

Gr. Andrassy Gyula, s. k.

Kérdések *)

a földadóreform tárgyában.

A magyar királyi pénzügyminiszter úr által az adóreform ügyében felhívott szakbizottmány kivánatosnak tartván a hazánkban oly kiváló fontossággal bíró földadó ügy iránt az érdeklődő közönségben és szakértőknel figyelmet és részvétet ébresztetni, és eszmecsere által a nézetek tisztulását előmozdítani, szives véleményezést végett az alább következő kérdéseket vélte köztudomásra hozni, s ez alkalommal a nélkül, hogy a nézetek szabad nyilvánulását korlátolni akarná, némely momentumok kiemelését látja szükségesnek, melyek tekintettel a földadó rendszereknek más adóknak rendszereitől különböző jellegeire, a létesítendő reformnál különbözőn figyelembe veendőik.

Köztudomás szerint a földadó megállapítása, kivételése és beszedése céljából a földadó tárgyai kiterjedések és jövedelmük, vagy értékek után, egy rendszeres kataszterben vétetnek fel, és ezen kataszter miképi kidolgozásában sarkallik a földadó rendszer minősége és iránya.

Ily kataszter készítése hosszú ideig tartó s igen költséges előmunkálatokat igényel és már ezen okokból sem újíthatatik meg oly gyakran, mint a kivetési kulcs más adóknaké.

Ezenkívül azonban az egyszer megállapított kivetési alap hosszabb idejű tartamának, vagy éppen állandóságának meghatározása azon sarkalatos közigazdasági elveknek alapul, hogy gyakori adómentés által a gazdasági ipar és szorgalom ne sujtassék, és fejlődése ne nehezítettessék, s mintán a földadó az általa illetett földbirtok értékének oly részét veszi el, mely az adóteher tökéjének megfelelő, a földadó gyakori változtatása által a földérték viszonyai gyakran meg ne zavartassanak.

Mig tehát legalább nálunk a többi adóknakéval a kivetés többnyire évenként megújítható, a létező tényleges viszonyok szerint addig a földadó-rendszer bizonyos állandóságát igényel.

Ha tehát mindamellett, hogy a nálunk fennálló kivetési kulcs nem a régebbi időből származik, hanem aránylag rövid idő óta van gyakorlatban,

*) Mindazok, kik a nagy fontosságú földadó iránt érdekeltséggel viseltek és a kiütött kérdések megfajlásához járulni kívánának pontonként tárgyalat véleményeiket „földadóbéli szakközönség” néven, f. év augusztus hó 15-ig Pestre küldjék be „Korizmicus László urnak a magyar földhitelintézetben” czim alatt.
A szerk.

— Halljátok gyermekek — így szól, nagyatyám mindig úgy vélekedett: a ki álmat elbeszéli, bolond; még bolondabb az, ki meghallgatja. Nagyatyádnak igaza lehetett, de halljuk, mit álmodtál.

Flatt sajtáságos hangon így kezdé: A holnapi esztéről álmodtam. Zászlóaljunk három-rohamot intézett az ácsi erdő ellen. A harmadik rohamnál egy nyilához értünk, melyet mogyorófa bokrok környeztek. Ekkor éles fájdalmat érzék bal könyökomban, megtapintva észre vettem, hogy egy golyó szétzúzta azt... Egymásra néztünk, az álom megfejté a fennírtint jelenet rejtelmét.

Flatt így folytató: Ez ép akkor történt, midőn zsebórámat nézve, a mutató fél három állott. Az erdőből bevitték Komárom várába s itt balkaromat a felső forgóból kivágták. Nem fájt nagyon. Ném ágyamnál ült és sirt. Egy orvos hozzá lépett így szól: legyen elkészülve mindenne, a műtét elkésett, alig élhet még egy fél órát. Ekkor óramat jobb kezembe fogtam s a mutatót néztem, mely minden másodperczen olyan mozdulatot tett, mint a Winsal gránátos dandár kanyarodó szárnyas legénye. Bolond idő... gondolám, hogy ro-

mégis annak változtatása, illetőleg javítása közérdektü kérdéssé fejlődött, úgy annak valódi okát a földadó nagyobb mérvű aránytalanságában kell keresnünk.

Mivel pedig az adóteher, habár nagy is, kevésbé nyomasztó, ha azt az adózók vállal egyaránt viselik; tehát az adófizetés és beszedés helyes arányosított felszólalás által könnyítették, az eddigi aránytalanság okait kell hogy felismerjük.

Ezen aránytalanság oka azonkívül, hogy az adó kataszter igen kedvezőtlen viszonyok közt jött létre, hogy továbbá az utolsó 10—15 évben újabb közlekedési eszközök létesülése folytán sok vidéken a termelési és értékesítési viszonyok kedvező lendületet nyertek, míg éppen ez által más vidékektől ezen addig élvezett előnyök elvonattak, főleg abban keresendő, hogy az adó alá vett földjövdelem becsülésénél oly tényezők vétettek számba, melyek már akkor sem feleltek meg a létező tényleges viszonyoknak, mások pedig az akkori gazdasági rendszertől és azóta megváltozott gazdasági viszonyokból merítették, és így ezen tényezők is heterogen elemekből állítottak össze.

Ezen tényezők egyike például az 1824 dik évben létező terményárak átlagából vétettek, míg a nyers termést, mint második tényezőt, az 1850-ben létező termelési állapot szerint kellett volna felvenni. A mivelési költség fejében pedig a brutto jövdelemből levonandó százalék ismét az örökös tartományokban szerzett adatok és az 1824 dik évben létező munkabérek alapján állapított meg.

Midőn ezen egymástól oly különböző időszakok és viszonyok adatai nyomán nem jöhetett létre oly eredmény, mely a tényleges állapotnak megfelelő volna, már a munka kidolgozásánál hintetett el az aránytalanság csirája.

Ennek felemelítését főleg azért tartotta szükségesnek a szakbizottmány, hogy ezen körülményekből kimutathassa, miszerint a létező aránytalanságnak alapos kiigazítását az említett tényezők megtartása mellett elérni nem lehet, és hogy ezen okból az adó kiigazításra vonatkozó javaslatok ez irányban a következő kérdéseknél figyelembe sem vétettek; mert a földadóreform végcélja és feladata oly kivetési alap létesítése, melyen az országgyűlésileg megállapított földadó a mostani viszonyoknak megfelelőleg helyes arány szerint felszólathassék, és mely ennél fogva hosszabb időre is használatban maradjon.

Ennek előrebocsátása után az ezen czélra vezető legkivánatosabb útnak minden oldalról leendő megvitatása s kijelölhetése végett a következő kérdések terjesztetnek elő: (Folytatása következik.)

Napi hírek.

— Ö Felsége — pesti lapok szerint — jövő hó első napjaiban Budapestre érkezik, hol hosszabb ideig fog időzni.

— Communitásunk tegnapi gyűlésében a még meglevő két várkapu lerontását elhatározta. Lefényképezetnie és róluk mintakat faragtatni nem kerülne nagy fáradságba és sok költségre.

— Kolozs megye börtönének legbiztosabb helyiségéből ismét szökési kísérletet tettek közelebbről a legalyosabb bünelen terheltek rabok. Az igaz, hogy ez a „legbiztosabb” helyiség sem igen nagy dolgot adott; nem sok időbe került, míg a vékony falat keresztül furták, s már-már kiűn voltak, midőn a hajduk, mintegy haton, a dolgot észre véve, a tervet megbiúsították, s pedig az ellenszeggülökkel formális harcra kelve. Ki tudná megmondani hányadik, de mindannyiszor megbiúsított, szökési kísérlet ez már; — s hogy a megye rabjai eddig mind el nem szöktek, csak is a felügyelők éberségének lehet köszönni, s abban a gyenge, a czélnak semmi tekintetben meg nem felelő helyiségnek legkisebb érdeme sincs — és e körülmény is eléggé tanuskodik a mellett, hogy Kolozs megyét az e tárgyban tett fölterjesztésre, illetőleg kérésre, égető szükség kényszerítette, s elég fontos ok lehet magában arra, hogy e kérés a kormány által méltányoltassék; mit kétségbe nem is vonunk.

— A tiróli énektársulat hangversenyei még mindig gyéren látogatják, dacára annak, hogy a legrikább élvezetet nyújtják. A tegnapi-

ban a halál elé. Száznyolcvanig számláltam s az utolsó mutató-ugrással az idő velem együtt átugrott az örökkévalóságba.

Flatt hangosan felkaczagott, de volt ebben némi halottias. Vigyázatok, mondá ő, a holnapi nap kezdete a szabadságbarcz végének... A táborban megkezdődött a mozgás, hajnalott, Flatt sem folytathatá tovább elbeszélését...

Julius 12-én mi, a 39 dik zászlóalj tegnapi tisztikarának fele egy koporsó körül állottunk a komáromi nagy korház udvarán. A fehér koporsó oldalára baráti kéz el feliratt rajzolta: „Flatt kapitány, a 39 ik honvédszázalóaljól.” Alma a legkisebb részleteig beteljesedett. Mennyire kértük a csata előtt: maradjon vissza, hisz beteg, alig tud lában állani!... Gonyosan nevetve mondá: „Lehet-e a csata napján egy honvéd beteg, nemde még a halottaknak is fel kellene támadni?... Előre!...” — A golyó kilőtte testéből a lázt.

Julius 11-e volt a szabadságbarcz végének kezdete. — (A „N. Fr. Lloyd” után.)

TÁRCZA.

1849 július 11-e.

(Egy öreg honvéd Naplójából.)

(Folytatás és vége.)

Éjfélig jóízűen töltök el az időt; egymás ellen formaszertü keresztütlézést folytattunk ingerkedéseinkkel, Flatt előzi röppentyűként hulltak bele a szóvitába.

Senki sem vétett a köztünk ülő hölgyet megillető tisztelet ellen, mintha csak salonban ültünk volna a „galanthommeal” zsebünkben.

Éjfél után Flatt neje tábori szekerén kereste fel fekhelyét; a kapitány meg egy köteg szénára hajta fejét és elaludt.

Bajtársaim kártyázni kezdtek én meg szivaroztam s koronként Flattnak a tüztől élénk megvilágított arczára tekinték, mely időnként eltört, mint a balákhüdelemben szokott történni.

Ezalatt esend lett a táborban. Nem leheto

előtti előadás különösen megérdemelte volna a leg-
szélesebb termet: a társaság minden tagja reme-
kelt, s akár a nőket, akár a férfiakat tekintjük,
épen összeillők arra, hogy egy jó énektársulatot
alkossanak. — Midőn e társulat nem rég a Király-
föld városait látogatta meg, szász lapok kifogyha-
talanok voltak dícséretében, s irták, hogy előadá-
sukra alig kaptak a hallgatók helyet. — Meggyő-
ződünk, hogy a dícséret nem volt túlzott.

— Brassóban közlekedő aratás alkalmá-
val a munkások harmadfél ötvény mélyeségt meder-
szertü üreghez jutottak. Egyike a munkásoknak ki-
váncsiságból az üregbe szállott, s nem is jött on-
nan ki. Erre egy másik munkás erezkedett köte-
len alá, hogy társát a mélyeségből kihozza, de ő
is majdnem áldozatává lön merényletének. Az üreg
romlott levegője ugyanis oly beteggő tette, hogy
kórházba kellett őt vinni, hol nemsokára felült.
A másik munkás élettelen testét csak nehezen le-
hetett az üregből kivinni. Az üreg levegője meg-
nyújtott száma által kitisztítatván, kiderült, hogy
régiben gabonás kamara volt, mely azonban századok
óta használatlan állapotban hever.

— Maros-Vásárhelyt azon vendéglő,
melyben jelenleg az ott lévő szintársulat tartja elő-
adásait, s mely mindig a legjobb hírből áll, ki-
adó. Bővebb értesítést ad hirdetés rovatunk.

— Freck hegyei közt a napokban több
gyermeket harapott össze egy dühös farkas.

— A b-hunyadi uradalmi pénztárt fel-
vert tolvajok a napokban elfogattak; legnagyobb
részben az ellopott pénz is megkerült. A tettesek
azon vidéki románok.

* A „Magyar Polgár“ szerkesztője, Papp
Miklós úr nagyon zokon vette, hogy „Naptára“ hir-
hedt előfizetési felhívását a „Közöny“ nem fogadta
el mellékletül — sőt igéri, hogy „e vitában“ vég-
válaszunk után „búcsu“ szót intézend a „Köz-
öny“-hez. Az e tárgyban folyt vita 100 aranyos
részre a választott bíróság ítéleté alá tartozik, s
annak közreadása „e vitá“-t tökéletesen be-
fogja fejezni. Papp Miklós úr a „Magy. Polg.“
81-dik számában lapunk 80 dik számának az elő-
fizetési felhívás dícséreteire vonatkozó napi híre
igly szólott: **A mit a „Közöny“ állít, az nem
való, ha bebizonyítja, én 100 aranyot fi-
zetek**, vagyis: a „Köz.“ azt állította, hogy
a „Magy. Polg.“ előfizetési felhívásában
igly dícsékedett; ha tehát egyetlen oly
előfizetési felhívást felmutathat, én,
Papp Miklós 100 aranyot fizetek. A dol-
gok ily állásában kötelessége volt a „Köz-
öny“-nek bebizonyítani, hogy: a mit állított,
az igaz és erre az okmányt elő is mutatta. Már
most a választott bíróság hivatalosa megítéli: **be-
bizonyította-e a „Közöny“ azt, a mit lapja
80-dik számának napi hírében állított**, és
ha igen —

**Köteles e Papp Miklós úr a „Magyar
Polgár“ 81-ik számában tett ígéretét bé-
válni.**

E tárgyban ez a mi utolsó szavunk, önként
értetvén az, hogy mi a választott bíróság egyedül
döntő ítélete előtt tételt fejt hajtva az ellen
egyetlen szót sem szóljunk, a minthogy erre jo-
gunk sem lehet; természetesen e részben Papp
Miklós úr sem bírhat több joggal, mint mi ma-
gunk.

Egyebekre nézve „derekas végválasz“-un-
kat lapunk jövő száma hozandja, miután Papp
Miklós úr lapja 86 dik számában szintugy bevallja,
hogy több dologra tartozót ellentünk felhozni
nem tud — bár a „Válasz“ Nro I. cikkében csak-
ugyan ígerte a „megmosdatást“ — de e helyett foly-
vást ő kendőzött.

— Magyar tisztviselők vasúton. Kö-
zelebb a novemberben meguyitandó havan-miskol-
czi vonal üzetére megkivánt tisztviselői és szolgai
állományok betöltetni, s ezen betöltéseknél a meny-
nyiben kérvényezők jelentkeznek, kizárólag magyar
születésű egyének fognak tekintetbe vétetni.

— A „Századunk“ írja Vácra júli 18-ról:
Ma éjjel Asztalos és Madarász Vili az „államfog-
házból“ megszöktek. A mennyire sikerült meg-
tudni, a szökés a kerten át történt. A nevezettek szo-
báinak ajtai betörve találtak. A mint egy hátra-
maradt levélből megtudhatni, az örök opium által
elbódítottak. Asztalos neje, ki szintén itt tartózkod-
ott, nincs a városban. Tegnap egy 3 tagból álló
bizottmány volt itt a fogházat megvizsgálni. A vá-
rosban nagy a megütődés.

— A cseh agitáció mindinkább nagyobb
dimenziókat ölt, már a katonaság között is kezd
elharapózni. A „Pokrok“ ily cím alatt; „A cseh
ellenzék az osztrák hadseregben“ azon közleményt
kapja, hogy a legutóbbi vasárnapon Münchengrätz-
ben a Muszky hegyen tartott meetingre az Olmütz-
ben állomásozó 74. és 36. számú cseh gyalogzre-
dektől táviratok érkeztek, melyekben azt mondják,
hogy ők is „aczelozzák“ erejüket nemzeti jogaik
szeretében és jelszavok: „Csehország, Morvaor-
szág Szilénia szabadságáért.“ (Ez a hír dementi-
roztatik.)

— Szép házassági viszonyok lehetnek a
pesti társadalomban. A dolog azon kezdődik, hogy
egy öreg úr elvett egy fiatal leányt, a minnek soha
sem azoktól jó vége lön. Itt sem volt, mert a
fiatal asszony kezdte a házon kívül keresni az örö-
müket, az öreg urat pedig kezdte gyötörni a sze-

relemlétség. Volt rá oka. A nő kijárt a városliget-
be, zúgligetbe, s talált magának mulatságot min-
dig; az öreg úr elszánta rá magát, hogy egyszer
megpróbálja gátolni. Nem rég a nő egy ünnepnep-
napon megint a városligetbe készült, mivel megígerte
valakinek: midőn az öreg úr utána szaladt, hogy
visszatartsa. A nő ment sebesen le a lépcsőkön, s
az öreg úr csak alant a bérkocsinál érte utól. Utána
kapott s ép aranyláncos óráját kapta meg, elszá-
kítva azt. A nőnek mennie kellett, s pedig hamar.
Mit tegyen? A lelemény hirtelen segített. Meglá-
tott egy pár darabontot, s elkialtá: „Segítség, tol-
vaj!“ Azok oda futottak, s az öreg kezében meg-
látták az órá. „Be a vén gonosztevővel a város-
házhoz.“ Hiába mondta, hogy hisz ő férje annak
az asszonynak, nem hitték, azt mondták: hazudik.
Kisérték tehát befelé, mint tolvajt. A drágalatos nő
pedig, kinek minden áron mennie kellett, elrobogva
mellettk, kiáltá: „Na bocsássák el mégis, csak-
ugyan a férjem,“ s azzal tovább hajtatott.

— A kiewi „Telegraf“-ban olvassuk: E
napokban velocipéden egy Croix nevű fiatal fran-
czia érkezett Párisból Kiewbe. Utjában érintette
Bécsét, Krakót, Lemberget és Zytomirt. A fiatal
utazót mindenütt nagy bámészt tömeg fogadta; de
sehol sem bámultak annyira, mint a muszka kisebb
városokban és falvakban, hol a zsidók és parasz-
tok boszorkánynak és megtestesült ördögnek tekin-
tették. Először május 18-kán Krestchasikon keresz-
tül ment Kiewbe; a tömeg utána futott; a bérko-
csisok mindenhol követték, s Croix ültve, hogy
ily nagy figyelmet épresztett, egy locomotiv sebes-
ségével haladt s bámulatos könnyúséggel igazgatta
járművét.

— Mulatságos kis történet. Egy bécsi
fiatal házaspár kéjfürdőre vonult a mézeseteket
tölteni. De az illető helyen, hol időzni szándéko-
tak, nem kaphattak az első éjre hálószobát, mert
mind el volt foglalva. És így nem éppen örvendés
kilátásunk volt arra, hogy az első éjt csillagos
ég alatt kell tölteniük. A vendéglős azonban segí-
teni akart a bajon és egy fürdőszobát hirtelen lak-
illetleg hálószobává maquirizotott. Morphus már
minden szempillát lezart a vendéglőben, midőn éj-
félkor — német babonahit szerint a kísértetek órá-
jában — a fürdőház külső termében egyszerre csak
síró hangok hallatszottak. Szent Isten! micsoda le-
het az? Miféle titokzerti tragédia megy ott végbe?
— No hát semmiféle. A fiatal hölgy csak képzelte
azt, de hogy meggyőződjék, szobalány után cse-
getett. Hanem uh! a mint a zsinórt megrántotta,
erős hidegviz zuhany szakadt rá! Lett sikoltás,
melyre a szendergő férj fölriadva, szintén cse-
gettyt színróhoz kapott. Ő rá meg melegviz-zuhany
ömlött... Ordítás... Mire segély érkezett, a két
pórlujárt vendég már bokáig erő vízben lubizkolt.
Azt említeni sem kell, hogy midőn ők csegetty-
zsinórt vétek rángatni, a vízvezető csapokat nyi-
tották föl. Így üldöz némely embert a malheur!

— Ez aztán vak engedelmesség. A tőp-
liczrapinai fürdőben egy kellemes este mutatr-
nyaival szórakoztatta a vendégeket egy odavet-
dött bűvész. Tetszett és hatalmasan megtapsolták.
Egy vendég oly nagyon rábámult a bűvészre,
hogy csupa szórakozottságból fején feledte a ka-
lapot s szájában a szivart. A fürdőorvos odaintett
egy szolgát s megparancsolta neki, hogy ama szó-
rakozott ural vétesse le a füveget, szájából pedig
a szivart. A legény a kapott megbízatás követ-
keztében nagy komolyan odalépett a fürdő ven-
déhez, jobb tenyerével kiültötte a szivart a szájá-
ból, baljával pedig ugyan akkor lecsapta fejéről a
kalapot. Aztán, mint ki dolgait a legjobb rendben
végezte, ugyanazon komolysággal, melylyel jött,
távozott ismét.

— A párisi Figaróban olvassuk ez ér-
dekes históriát. Egy belügyministeri hivatalnok
minden nap rendszeren adni szokott a Boulevard
Sebastopol sarkán álldogáló vak koldusnak két
soust. Egyszer megtévedt a keze, és egy 40 fran-
kos aranyat nyomott a koldus markába a két-sous
helyett. Pénztárának szük volta nem engedvén
meg ily magas fokon gyakorolni a jószívűséget,
a mint tévedését észrevette, sietett a koldus után,
kit azonban nem talált meg szokott helyén. Való-
szintűleg lakásán lesz, mondák neki az emberek.
A hivatalnok sietett az öreg Benjamin lakására.
Az előszobában egy inas fogadta, s aztán beve-
zette egy gyönyörűen butorozott ebédlőbe, hol az
vak koldust meg is találta pamlagán elnyújtózkod-
va. „Ön beszélni óhajt velem“ kezdé a koldus.
A hivatalnok némi zavarral felelte: Sajnálom, hogy
zavarom, de úgy gondolom, hogy önnek ma reg-
gel két Louisdort adtam. — „Ez könnyen meg-
lehet, még nem revidéaltam cassámat, ha hiba tör-
tént, szivesen helyreigazítjuk“, felelte a koldus.
Csegetett, az inas megjelent. „Kérdeje meg Ernő
urtól, folytatja a koldus a hivatalnok felé fordulva,
nem talál-e a mai bevétel közt egy 40 frankos
aranyat.“ Az inas kevés vártatva megjelen a pénz-
darabbal, s ura parancsára átnyújtja azt a ven-
dének egy china-estét tálcán. A hivatalnok ezer
bocsánatkérés közt távozni készült, mire a koldus
igly szólítja meg az ajtónál: „Pardon, uram, ön
elfeledett valamit, két soust kapok!“

— (Necrolog.) Az országos magyar kir-
gyógytan intézet előjárói és tanuló ifjúsága mély
fájdalommal tudatja a gyászbeszét, mely őket Klein
Frigyes külkórodai tanár-segéd halálában érte.

Folyó hó 21-kén mult ki ifjú életének 19-dik évé-
ben, ritka bátorsággal szembe menvén ama zordon
hatalomnak, melynek üléseiben megdermedt az élet
a legszebb élet is. Nyugodjék békében az élet ré-
vid álma után! Kolozsvárt, július hó 22-én, 1869.

— (Necrolog.) A hon és egyház szent ér-
dekeiért küzdött, az igaz ügy soha nem lankadott
veterán bajnoka, Szoboszlói Tóth György
folyó évi július hónap 19-kén bevégezte földi éle-
tét. Született 1793-ban aug. 13-kán Gyula-Fejér-
várt; tanulmányait a nagy-nyedi főtanodában
végezte, honnan azonban fiatal korában kilépve,
példányképp mutatható fel, hogy a tudományos és
hivatalos tóren lelkedatlan önfelküzdeés által a leg-
maradandóbb s legtapasztaltabb szakavatottságot
lehet elsajátítani. Több mint 50 éveken át ügyse-
rettel szolgált Gyula-Fejérvár város polgárigazga-
tási és törvénykezési tóren; mint jegyző, megismer-
kedett a város ügyállásával s jogaival; élőkroni-
kája volt az ezekkel összefüggésben álló dolgok-
nak; mint tanácsos, mint főbíró erélylyel vezette a
község s egyesek ügyét; mint megyei hivatalnok
és feddhetetlen jellem honfi részvett a politikai át-
alakulás küzdelmeiben, az alkotmányos élet feléle-
lése óta pedig mint többször országgyűlési képviselő
a valódi szabadelvűség zászlója alatt küzdött;
mint gazda fáradhatatlan, okszerűen számított, mint
apa kifogyhatatlan szeretettel gazdag, és mint jó
barát sok időkig feddhetetlen. Nyugodjanak béké-
ben porai!!!

— (Necrolog.) Lázár György kolozsmegyei
törvényszéki ülnök s tekei egyesbíró, a maga, va-
lamint az illetők nevében bánattól megtörtött szív-
vel jelenti, hogy szeretett nője Lázár Györgyné
született Möricz Bertha életének 32 dik, bol-
dog házasságának 13-dik évében folyó hó 19-kén
reggel jobblétre szenderült. Az üdvözlettel mint nő,
gyermeket, testvérét s rokont, házi életében kiváló
szorgalom, övéi iránt igaz szeretet s jó indulat, a
társadalomban pedig közbecsülés jellemezték. Pór-
részei folyó hó 21-kén fognak Sz. Györgyön az
örök nyugalomra kísértetni. — Kolozsvárt, július
20 kán, 1869.

— (Necrolog.) Kolozsvár szabad kir. városi
árvai széki ülnök idős Bányay György éle-
tének 69-dik évében, öregségi elgyengülés követ-
keztében folyó évi jul. hó 19-én éjjeli 3/4 12 óra-
kor bevégezte életét.

KÜLFÖLD.

A „Journal Officiel“ f. hó 17-ről kélt császári
rendeleteket közöl, melyek által következő minisz-
terek neveztetnek ki: Davergier igazságügy, La-
tour d' Auvergne herczeg külügy, Forcade la Ro-
quette belügy, Magne pénzügy, Niel tábornagy had-
ügy, Rigault de Genouilly tengerészet, Bordeaux
oktatásügy, Gressier közmunkaügy, Le Roux föld-
mívelésügy. Az államtanács elnökévé Chasseloup
neveztetett ki. Az államminiszterium megazintetett.
Vaillant tábornagy a császári ház miniszterévé ne-
veztetett ki.

A párisi „Presse“ szerint 44 baloldali tag el-
határozá, hogy a jövőbeli miniszterium programja
ellenébe következő programot fog fölállítani. E
szerint kívánják a miniszter-felelősséget, a tör-
vényhozótestület teljes kezdeményezési jogát, a
végrehajtó hatalomával együtt; a kinevezett hely-
hatósági bizottmányok megszüntetését; a maire-ek
választását; a közbiztonság iránti minden kivételes
törvény eltörlését; a lefegyverkezést, s a nemzet-
őrség helyreállítását; tartós békét, mely az állandó
seregek szabadságra bocsátása, s a császárnak ki-
zárólagos felelőssége alatt hadizenetí jogáról való
lemondása által lenne garantirozva; a közterhek
tetemes leszállítását, a hadseregi létszám leszállí-
tása következtében.

A „Times“ ismételve nagy meglepéssel
üdvözlí a francziországi új „békés forradalmat.“
Miatán teljes elismeréssel nyilatkozott Rouher ér-
demei s tehetéseiről, igly ír:

„A miniszterek visszalépésével a politikai
forradalom be van fejezve. Minél tovább vizsgáljuk
a kamrának megadott 6 pontot, annál inkább meg-
győződünk arról, hogy azok magukban foglalják a
hatalmat a teljes alkotmányos szabadság megnye-
résére. Legfőlebb azon párt fogja magát kiabránd-
dulva érezni, mely a kormány elleni ellenséges in-
dulatból titokban azt óhajtja, hogy az vak ellent-
állásához ragaszkodjék.

A törvényhozótestületől, különösen a mérsék-
lettektől függ, ezen alkalmat fölhasználni; s egy
nagy franczia whig számára most érkezett volna el
a kellő perc. Ha egyszer a miniszterek a kamra
padjain ülnek, ezt a miniszter-felelősségnek csak-
hamar követnie kellend.

A „M. Star“ szintén kiemeli a császár által
adott engedmények fontosságát, s annak engedé-
kenységét annál elismerésemelőbbnek tartja, mi-
vel az oly különemű befolyásoknak van kitéve.
— „Ezen békés változások egész horderejét fölfo-
gadjuk“ — ugymond — „ha megemlékezünk ar-
ról, hogy azok helyett — a mint sokan várták —
fenygető s vésteljes szavakat is hallhattunk volna,
a határ szabályozásra, az Európában való fran-
czia befolyás helyreállítására s a polgárisulás szel-
lemével egyértelmű katonai szellemre vonatkozó
szavakat. Ez az tizenet negatív oldala; s minden

szó, mit az kimondatlan hagy, szintoly nagyfontos-
ságu, mint a leghatározottabb nyilatkozatok. Bármit
mondjanak is a háborúra tett előkészületek kielé-
gítő, vagy ki nem elégitő voltáról, mi azt hisz-
szük, hogy más ok volt eldöntő, a tábornokok
politikájával való fölhangyára nézve, s habár a
császár multja nem egészen olyan is, minőt a leg-
nagyilekűbb polgár kívánhatna, azt mégis mond-
hatjuk, hogy ő mindig rokonszenvet tanusított az
európai mozgalom jeld oldala iránt.“

Madrid, jul. 20. Az „Imparcial“ jelenti, hogy
Prim, Serrano és Rivero ellen intézett összeeskü-
vést fedeztek fel, mely alkalmából több dandár-
tábornok és ezredes fogatott el. — A nevezett lap
a Malaga, Sevilla- és Granadában napirenden levő
büntények erélyes elnyomását sürgetvén, azt mondja,
hogy az idézett helyeken a rablás és gyilkosság
zászlója leng.

A „Times“ egy hosszas cikkben nyíltan
Cuba átengedése mellett emel szót. „A spanyol
kormány élén álló államférfiaknak“ — ugymond —
„be kell látniok, hogy az eddigi modorban nem
mehetnek tovább a dolgok. Spanyolországra nézve
rövid időn szükségessé leend a fölvilágosult keres-
kedelmi politika felé való haladás, s ha egyszer
más vámszabály hozatott be, a cataloniai gyárosok
nem fogják többé az Antillák piacait monopoli-
sálni. Ez esetben nem lehet elképzelni, hogy minő
hasznót hajthatna még Cuba Spanyolországnak, ha
csak a nemzeti hűségöt nem törekednének kielé-
gíteni ezen gyarmat megtartása által. Már most is
szinte minden világos belátásu spanyol államférfi,
Primmel élőkön, azon erős meggyőződésűt fejező
ki, hogy ama gyarmatnak az anyaországtól való
elszakadása csupán idő kérdése.“ A cikk további
folyamában a „Times“ azt véli, hogy mihely Cu-
bában Spanyolország hadi becsülete teljesen helyre
lesz állítva, annál kevésbbé lehetne józan észszel
ellenzenni az átengedést, mivel Spanyolországnak
pénzre van szüksége, a mivel ezen becses birtokra
készen áll a vevő.

Legújabb.

Bécs, jul. 21. A birodalmi tanács delega-
tíójának budget-bizottsága ma ülést tartván, a ka-
tonatiszték fizetésének felemelése tárgyaltatott. A
hadügyminiszter védelmezé a kormányi előterjeszt-
vényt; azon módon gr. Beust is, ki ezeket mon-
dá: A czél, azon ellenségek elcsüggesztése, kik a
birodalom biztonságát fenyegethetnék, csak ugy
érhető el tökéletesen, ha a hadsereg nyomott szel-
lemére való minden számítás el lesz mellözve.
Másképp a tiszték áldozatkészségének minden
elismerése mellett is meg kell vallani, hogy a nyo-
mott hangulatra való leselkedés létezik, és ez csu-
pán az illetmények megfelelő emelése által fojtathó
el gyökeresen. Ezen megfigyelés azon ellenségekre
is alkalmazható, kik az alkotmányos rendet benn
fenyegethetik és már fenyegettek is.

A kormány által javasolt illetmények egész
az örnagyokéig, valamint a lovassági pótlékok el-
fogadtattak. Az alezredekés és ezredesek illetmé-
nyei az eddigiek maradtak. — Figyly indítványa,
hogy a fizetések felemelése a számfelítti tisztekre
nem terjesztendő ki, — elfogadtatott. Figyly egy
másik indítványa felett a szavazás, — hogy az
irodai kezelésnél alkalmazott tiszték a fizetések
felemeléseből zárszának ki — elhalasztott.

Páris, jul. 21. A miniszterek a senatus
consultumok alapveit készitiek elő. A miniszter-
nács mai ülésében terjesztetnek ezek a császár elé.

Páris, jul. 21. A közép-pártiak tegnap a
következő határozatot fogadták el: Az interpella-
tíói kívánat aláírói ragaszkodnak az abban formu-
lázott eszmék- és elvekhez, és elnapolják az elő-
terjesztést a törvényhozó-test egybehívásáig.

Tulajd. és felelős szerkesztő: Sándor József.

A közönség köréből. *)

Tisztelt szerkesztő úr! Azt tartjuk, hogy a
sajónak a nyilvános élet fenntartása mellett ne-
mes kötelessége a tévedéseket helyre igazítani, azok
elterjedését meggátolni, az általa okozott sértése-
ket orvosolni, — azért kérünk becses lapjában egy
kis tért a következő nyilatkozatunk közlésére.

Önök általánosan becsült lapja, jolesen a
f. évi 73. és 83-ik számok napi hírek rovata a kolozs-
vári mézárások ellen, a névtelen újdondás állí-
tása szerint, „vidéki levelek zápora, különösen pe-
dig Tordáról került levelek alapján“ gyanúsító hi-
reket közöl, állítván, hogy a helybeli derék mé-
zárások sem nem látnak, sem nem hallanak, mert
ők a hús fontját most is, midőn a marhának por-
tom ára van és egyebütt 14, 15, 16 krajczáron
mérték, itt helyben 20 kron fontolják a húst, ez
által a publikumot zsarolják, a miért is ideje vol-
na arról gondoskodni, hogy a bajból kigyógyít-
tassanak.

Az ily czélzatos megtámadások, ha könnyel-
méségből származnak, megvetendők lennének; de
a mennyiben a közvéleményt tévíttra vezetik, egy
iparos osztály eljárása, becsületessége elhomályosi-
tására irányozvák, s e mellett azt engedik sietetni,
hogy az előjáróság is a zsarolást elnézi, szó nél-
kül nem hagyhatók.

*) Az e rovatban megjelenő cikkekért csak a sajtó-
hatósággal szemben vállal felelősséget a szerk.

Hogy újdonság az ur Kolozsvárt 20 krajczárónál olcsóbb hússal az idő szerint nem táplálkozhatik, annak oka nem a mézárásokban, hanem más körülményekben keresendő.

Nem gondolta meg közlő ur, hogy a kolozsvári piaczon csak kellek kibizlalt, annál fogva természetesen drágább marhák húsát szabad és lehet kivágni; azoknak beszerzése többé kerül, mint a piacra hajtott sovány, vagy félig hizott marhák ára szokott lenni, és következésképp a hús ára is ehhez arányítva megállítható.

Azt sem gondolta meg, hogy Kolozsvárt a fogyasztási adó nagyobb mint más helyeken, legkevesebb egy krral feltétlenül emeli a hús árát.

Csak a levegőből beszél, midőn állítja, hogy a marha hallatlan olcsó árban kelt a piaczon, mert a midőn egy bizott tehén 80, 90, 128 forintig terjedő árban vásárolható, miről hiteles vásári cédulák felmutatásával tudunk szolgálni, akkor a vágó marha hallatlan olcsóságát csak álmlában látta újdonság úr.

Tán nem is tudja a hír közlő úr, hogy a czéhrendszer megszűnével, azt a szabad ipar, a szabad verseny váltotta fel, mely minden árszabályozást kizár, a hatóság mégis hónapról hónapra az általa beszerzett adatok alapján állítja meg a hús árát.

Ugyan miért nem nevezi meg a névtelen író

azon helységeket, hol a hús fontja 14, 15, 16 kron méretik? lám mi hivatkozunk M. Váshályra, hol a hús ára 18 kr. Enyedre, Fejérvárra, Brassóra, hol 19 kr; Nagy-Szebenre, hol 21 kr a hús ára; tekintsen az író Pestre, Nagy-Váradra és ne téveszesse szem elől, hogy a piacokra bajtott marha nem mervádó a hús árának nézve; a vágó szarvasmarha istállókon, hizláló helyeken felkeresendő, s mindég drágább árban szerezhető meg, mint a piaci féléhizott, s annál fogva kivágásra nem minősített marha.

Ha mindemellett a névtelen újdonság a kolozsvári közönséget olcsóbb hússal buzog ellátni, még egyszer figyelmeztetjük, hogy itt bárki magát

jelentőnek iparlevél adatván, bátran kiállhat a szabad verseny sorompóba, s magának pályát nyithat, hogy magát és a közönséget olcsó hússal boldogíthassa — mi szerencsét kívánunk hozzá.

Többen az érdekeltek közül.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről.

Julius 22-kén: 5% Metalliques 100 frt 63.90. 5% Nemzeti kölesön 100 frt 73.45. Kamat 63.90. 1860. Kölesön 104.63. Bankrészevény 762. Hitelintézeti részvény 297 frt 303.10. London 10 ft st. 125 frt 20¹/₁₀ kr 125.50. Ezüst 122.25. Cs. királyi arany 5.93¹/₁₀.

Földtehermentesítési kötvények: Magyar 81.75. Finnei 80.50. Erdélyi 79.75. Horv.-Slavon 83.25.

13.195.

3.309.

(339)

(2-3)

Hirdetmény.

A m. kir. távirásati intézetnek, részint a jövőben felállítandó szándékolt új, részint a netán üresedésbe jövő régibb hivatali állomások betöltése végett, új szakképzett egyénekre leendő szükségére. — Ennélfogva f. é. augusztus 16-án egy ötödik távirásati tanfolyamnak Pesten leendő megnyitása rendeltetett el.

Ezen, legfeljebb 3 hónapig tartó tanfolyamba felvétetnek azon 18 évet már betöltött, de a 30 dik évet még túl nem haladt hivatal viselésre alkalmas, egészséges testalkatú, s a magyar koronához tartozó területen született egyének, kik legalább 6 gymnasialis, vagy 6 reáltanodai osztályt, vagy ezeknek megfelelő katonai szakiskolát végeztek, kiknek jó kézirásuk van, és kik legalább is magyarul és németül tudnak; megjegyeztetvén, hogy más honi, vagy idegen nyelvnek tudása a más tekintetben egyenlőkkel szemben az alkalmazásnál előnyül számítatik be.

Az ezen tanfolyamba belépni kívánók tartoznak e tekintetben a földmivelés, ipar és kereskedelemügyi m. k. ministerium III./3 távirati szakosztályához Pesten legfeljebb f. é. augusztus hó 6-ig folyamodni, s az e részbeni kérvények az említett tulajdonságokról tanuskodó bizonyítványokkal ellátva felszedendő és pedig azok részéről, kik már valamely hivatalnál alkalmazva vannak, az illető előjárásukat utján.

Sz. 7. 1869.

(407)

(1-1)

Pánczései községében a koresmajognak ez évi szeptember 1-jén kezdődőleg, három egymásután következő egész évekre, a helyszínen leendő újból haszonbérbe való kiadattatása határnapja 1869 év augusztus 12-kén d. e. 9 órára tüzetett ki, melyről az árverezni szándékozók, a kikiáltási ár ¹⁰/₁₀₀ betétele mellett értesítettek. Dobokamegye f.-kerületi alispánja által.

NEM HIVATALOS.

Árverési hirdetmény.

Ezennel közhírré teszi alóli igazgatóság, hogy a kolozsvári zálogkölcsön-intézetnél elzalogosított s folyó évi július hó 15-éig lejárt, és még ki nem váltott tárgyak az I. II. osztályból nyílt árverésen el fognak adni, és pedig az I. osztályu tárgyak, u. m. ruhaneműek, házieszközök, árúk stb. árverése lesz

folyó évi augusztus 23-kán.

A II. osztályu tárgyak, u. m. arany-, ezüstneműk, ékszerek stb. árverése lesz

folyó évi augusztus 31-kén.

Az árverések az intézet helyiségében mindég délután 3 órakor kezdődnek.

Figyelmeztetés. A kiváltás vagy átírás végett beadott, de még ki nem fizetett s az intézetből el nem vitt zálogjegyek tárgyai ez alkalommal hasonlólag elárvereztetnek.

A zálogtárgy tulajdonosa fel van jogosítva az eladásra kitett tárgyat az árverés kezdete előtt még kiváltani vagy átírni.

Az eladott zálogtárgyakból befolyt többlet átvételére az illető zálogjegy tulajdonosai felszólíttatnak.

A vevő tartozik a vételért rögtön lefizetni és a tárgyat elvitetni Kolozsvárt, július 21-kén, 1869.

A kir. szab. zálogkölcsön-társulat igazgatósága.

(405)

(1-3)

Csak a HOFF-féle malátagyártmányok tettek minden betegségben, melyekben azokat megpróbáltam, mint gyógy- de különösen mint segítő szerek, legjobb szolgálatot. Dr. Kirchnayr Gr.-Götfritzenben.

Az épen említett orvos hozzáteszi: Kitünő hatást nyilvánított a malátakivonaton lábbadónál hagymáz után, a malátá-csokoládé emésztésihiány és gyomorgyengeségben sat.— Reménytelen az a beteg, kinek teste, dacára minden étmérési szernek, jobban-jobban gyengül. Ezek száma eddig nagyobb volt, mint most mióta az intensív, igen gyorsan ható HOFF-féle malátá-gyógytápszer ismeretesek.— Dr. Zillmer Gleiwitzben, mondá: Nem ismerem gyorsabban ható gyógytápszert, az elenyészett testi erő emelésére, mint Önnek malátakivonat-egészségi sörét.— Dr. Weinschenk, kir. főorvos Stolpban mondá: Önnek malátagyártmányai, a malátakivonat, s a malátá-egészségi csokoládé a betegség következtében enyésző életerő helyreállítása körül szinte csodákat tett. Csaknem minden orvos elismerő életerő helyreállítása körül szinte csodákat tett. Csaknem minden orvos elismerő a Hoff-féle malátagyártmányok gyógyhatásos erejét, de csak is ezeket, s azokat rendelik.— Hoff János úr központi raktárának, Bécs, Kärntnering 11. Budeuetz, 23 febr. 1869. A küldött 13 palackot csak kísérletképpen alkalmaztam egy betegnél, mellbajossal. Mintán örömdetes enyhülést szültek, s gyógyulásra reményüljünk, a gyógyítás folytatni fog (megrendelés.) Ulsama János.— Frankenburg, 11 febr. 1869. Mióta kitünő malátá-kivonat egészségi-csokoládéját használok, borzasztólag kiznó, különösen reggel irtozatosan jelentkező köbögésmentő megmenekedtem, s reméltem folytatlag használat után bajomtól végképen megmenekedhetni. Tadra B.— Berlin, 15 febr. 1869. Mig Önnek gyógyólag ható malátá-gyártmányairól az egész világ beszél, én különösen a cseccsműködő anyóra tápláló malátá-csokoládé-porát bámulom, mert az eddig elyengült, látszólag reménytelen gyermek virágzó egészségre tért. Bernhardt asszony, Elisabeth strasse 29.

(408)

(1-1)

Az egyedül valódi Hoff-féle malátá-kivonat-egészségi-sör, valamint a malátá-egészségi-csokoládé és malátá-kivonat-csukorkák csak Bécsben Kärntnering 11 sz. a. kaphatók.

Ára: malátá-kivonat-egészségi-sör üveggel és pakolással: 6 palack 3 frt 70 kr. 13 palack 7 frt, 28 palack 14 frt, 58 palack 27 frt 30 kr, 120 palack 55 frt, malátá-egészségi-csokoládé Nr. 1, 1 font 2 frt 40 kr. Nr. 2, 1 font 1 frt 60 kr. 5 fontál ¹/₂ font ingyen, 10 fontnál ¹/₄ font. Malátá-csokoládépor-cseccsokák számára, pótlékul az anyatej helyett 80 és 40 kr. Mell-malátá-csukorkák 60 és 30 kr. Mind Bécsből számítva.

Raktár Kolozsvárt: Karvázy Gyula, Segesvárt: Teutsch J. B. uraknál.

Árak Kolozsvárt:

1 üveg malátá kivonat	—	frt 65 kr.
1 font " csokoládé Nro I.	2	frt 60 kr.
1 " " " Nro II.	1	frt 80 kr.
1 csomag csukorkák	—	frt 35 kr.

Quirsfeld és Ormós,

ezelőtt Quirsfeld F. W.

jelentik, hogy a Rothenthurmstrasseban 29 sz. a. létezett nürnbergi rövid- és diszaru nagybani raktárakat a Szent-István-tér 3 sz. alá (a régi táborigyógytár mellett)

(332)

(2-3)

tették át, s egyuttal figyelmeztetnek arra, hogy metszett himzőgyöngy és francia aczél-, arany- és ezüstgyöngy raktárakat felhagyják; s ezeket 15% engedéllyel elarúlják.

(406)

(1-6)

Hartmann rovar-pusztító-tinkturája
Ausztria és Franciaország részére szabadalom által védve.

belleges és tartós hatása által felülmúlhatannak és utólrhetlennek bizonyult, még minden eddig felmerült utánzások csak külső alakukban közelíthetik meg készítményeinket. A t. cz. közönséget saját érdekében kérjük, hogy a minden palackzon levő jeliratot, s az üvegekbe nyomott czegünket jól tekintse meg. Pakolás csak saját-árban.

Főraktár: Hartmann és Mittler-nél Bécsben, Bäckerstrasse, Nro 3. Kolozsvárt: Karvázy Gyula és Bányai Károly, Brassóban: Jekelius Nándor, Szebenben: Sill Mihály uraknál.

Stein János könyvkereskedésében kapható:

Magyar törvényeknek

kutfeje és változása.

Irta CZILLICH ANTAL

m. k. számtiszt.

Ára 80 kr. o. ért.

SZENICZEY GUSZTÁV

az új polgári törvénykezési eljárást, és az erre vonatkozó

Iromány példányok

gyűjteményét magában foglaló segéd kézi-könyv.

I. rész: Sommás eljárás

2-dik bővített kiadása 1 frt 30 kr.

II. rész: Rendes eljárás 2 frt.

A POLGÁRI TÖRVÉNYKEZÉSI RENDTARTÁS,

KÉRDÉSEK és FELELETEKBEK,

betűrendes tárgymutatóval.

Szerkesztette KNORR ALAJOS. Ára 1 frt 20 kr.

Fogságom története.

Irta DEÁK FARKAS.

Ára 1 frt 40 kr.

A művészek.

Regény.

Irta Jámor Pál (Hiador). Két rész egy kötetben. Ára 1 frt.

Naplóm.

Száműzetésében irta SZEMERE BERTALAN. I. kötet. Ára 1 frt.

Gőzben főtt gyümölcsök- és bárminek víz és légelleni lekötésére

a drága lántorna helyett a legbiztosabb, czélszerűbb, tisztább és sokkal olcsóbb

penész háritó pergamen papir

jött használatba:

kapható kisebb s nagyobb iverben 5 krtól 10 krig.

Ma, szombaton, jul. 24. 1869

a „Kömlökertben”

nagy hangversenye

Rajner Lajos

négy nő és öt férfiból álló híres tiroli énekes társulatának.

Elépti jegyek az ülő helyekre kaphatók reggeli 9 órától esti 5 óráig a „Nemzeti szálloda”-nak 3-ik sz. szobájában. 1-*

(404)

(1-1)

Az erdélyi keleti vaspálya építése alkalmából kőfaragók, kőbányászok és napszamosok állandó foglalkozást nyernek alóírottak benedeki (Alsó-Fehérmegye, Tövis mellett) kőbányájában.

Weber János és társa,

6-piáni jegyző.

(U. p. Szász-Sebes.)

(402)

(1-3)

Gróf Bethlen Ferencz hidegkúti birtokában, mely fekszik Nagy-Bánya térszomszágában Szathmármegyében több ezer mázsa legjobb minőségű széna eladó, ha kívánatik októbertől kezdve, ha szükséges legelővel.— Értekezhetni a tulajdonos gróf ural. (Utolsó posta Nagy-Bánya.)

(401)

(1-3)

Kiadó vendéglő. M. Váshályt a Lénárt Károly mindég jó birben álló vendéglője.

egy nagyobb szerűt letet folytatni ohajtó vendéglőnek, a jövő Szent-Mihály naptól kezdőleg a legkedvezőbb feltételek alatt kiadó. Áll ezen vendéglő egy nagy bálteremből, melyben jelenleg a kolozsvári nemzeti színtársulat tartja előadásait; mellék ebédli és vacsoráló szobakkal és nyári mulató kert tel. Értekezhetni szóval, vagy levél útján M. Váshályt, vendéglőtulajdonos LENÁRT KÁROLYLYAL.

(14-1)

Huflesz Károly

KOLOZSVÁRTI

ajánlja magát magyar-osztrák állam- és üzletpapírok, sorsjegyek, földtehermentesítési kötvények, arany és ezüst pénzzenéket

bevásárlására és leszámitol

(escompt) mindenféle nyeregményeket és szelvényeket

3 hónappal a lejarat előtt,

igen előnyös feltételek mellett.

(218)